

«Словенська Ружа», мистецько-гастрономічний фестиваль «Сакура фест» (м.Ужгород).

Етнічні фестивалі представлені такими як етнофестиваль косарів (с.Велятин Хуцького району), фестиваль ковальського мистецтва «Гамора» (с.Лисичово Іршавського району).

Спортивні фестивалі – фестивалі-презентації активних видів туризму, серед яких: «Свято Купала на Драгобраті» (ур. Драгобрат Рахівського району).

Історичний фестиваль – фестиваль середньовічної культури «Срібний татош» (Чинадієвський замок).

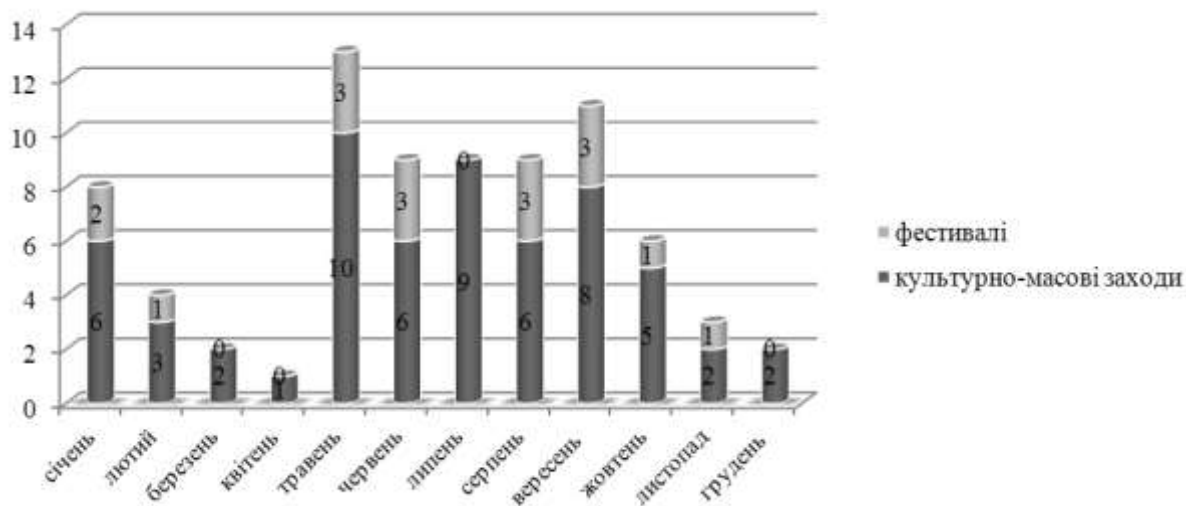

Рис. 1. Кількість фестивалів та культурно-масових заходів у Закарпатській області по місяцях

Процес створення подієвого туристичного продукту та його реалізація на ринку внутрішнього туризму активізує діяльність міської адміністрації, місцевого співтовариства, бізнесу, засобів масової інформації, туристичних організацій, туристів. Принципово важливою основою популяризації регіонального турпродукту є участь місцевого населення у фестивалівних і культурно-масових заходах, представлення власної продукції та позиціонування досягнень регіону. Подієві заходи, які проводяться у Закарпатській області, є потужним стимулятором туристського потоку, мають можливість стати брендовим туристичним продуктом, а їх використання дозволить вирішувати багато соціально-економічних проблем, притаманних не тільки туристичній галузі, а й усіх суміжних галузей.

УДК 911:330

Н.С. П'ЯТКА, А.А. ГЕРЕНДЕЙ
Мукачівський державний університет

АНАЛІЗ РЕКРЕАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ ДЛЯ НАДАВАННЯ ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧИХ ПОСЛУГ

Українські Карпати - рекреаційний регіон України, в якому зосереджено третину рекреаційного потенціалу країни. Це фармакологічно активні цілющі води різного хімічного складу, родовища озокериту і лікувальних грязей, чисте

гірське повітря, багата гірська рослинність гірських ландшафтів Карпат і їх передгір'я, які створюють умови для розвитку сітки санаторіїв, курортів, туристичних закладів. Багатство регіону рекреаційними ресурсами дають можливість розвивати надання санаторно – курортних послуг на повному обсязі.

В Карпатському регіоні є потужні природно-ресурсні можливості організації зимових видів рекреаційної діяльності, зокрема, гірськолижної, а наявність унікальних бальнеологічних, ресурсів надає можливість розвиватися санаторно-курортному господарству. Розташуванню рекреаційних ресурсів в територіальному плані характерна нерівномірність, дискретність, що впливає на процес просторової організації розташування санаторіїв та курортів відповідно до прив'язки до ресурсу. Адже ні один санаторій чи курорт не може існувати без безпосереднього розташування біля нього лікувального ресурсу. Виключенням є санаторій «Карпати», якому мінеральну воду привозять з джерел Свалявського району.[2]

В Карпатському регіоні можна виділити три зони: Передкарпатська і Закарпатська курортно-оздоровча і Гірсько - Карпатська туристсько-оздоровча, а в їх межах окремі підзони і місцевості. На базі їх ресурсів розвиваються територіальні підсистеми Карпатського територіального рекреаційного комплексу різних рангів. Поряд з природними в регіоні велике значення мають історико-культурні рекреаційні ресурси: історичні, історично-архітектурні пам'ятки, визначні місця, традиційні народні промисли і ремесла, пам'ятки народної творчості. В цьому регіоні є багато старовинних замків, кам'яних фортець, церков та інших культових споруд. Все це також сприяє розвитку рекреації, особливо пізнавального туризму. В Карпатському регіоні сформувався рекреаційний комплекс, який являє собою сукупність рекреаційних закладів і підприємств інфраструктури, які об'єднані тісними виробничими і економічними зв'язками, а також загальним використанням природних і економічних ресурсів. На території Українських Карпат функціонує більш як 50 санаторіїв, майже сотня туристичних готелів, баз. Санаторно-курортне лікування і відпочинок в Карпатах – основні функціональні підсистеми регіонального рекреаційного комплексу, які опираються в своєму розвитку на унікальну по різноманітності і багатству природно-ресурсну базу [4].

Українські Карпати володіють двома основними групами природних рекреаційних ресурсів. Відповідно за класифікацією яку розробив О.Мінц. Отже групами є: санаторно-курортного лікування (або лікувальні); туризму і активного відпочинку. Саме ці ресурси служать базою розвитку надання санаторно-курортних послуг. В групі природно – лікувальних ресурсів надаються послуги такими галузями: бальнео-, грязево-, озокерито- і кліматолікування, забезпечення запасами мінеральних вод, лікувальних грязей, озокериту, а також лікувальними властивостями клімату. З точки зору перспектив розвитку надання санаторно – курортних послуг найбільше зацікавлення викликають родовища, які мають експлуатаційні запаси лікувальних мінеральних вод. В Українських Карпатах вони розвідані і затверджені по 12 родовищам. Три із них розташовані у Львівській області,

вісім – в Закарпатській і одне – в Чернівецькій області. Для санаторно - курортного (бальнеологічного) використання рекомендовані хлоридно-натрієві розсоли. Інші їх типи призначені для лікувально - питтєвого використання при різних захворюваннях органів травлення і обміну речовин. Курорти, які розвиваються на базі Моршинського родовища за ефективністю лікування входять до найкращих в Європі [3].

На їх базі функціонує санаторій “Верховина”. Близькі по типу до “Єсентукі” також вуглекислі хлоридно - гідрокарбонатні води Шаянського родовища, на базі яких працює санаторій “Шаян”. Широкий профіль лікувального використання високоефективних вуглекислих гідрокарбонатно - хлоридних натрієвих і кальцієво-натрієвих вод Квасівського родовища. На базі вод цього родовища в санаторії “Гірська Тиса” здійснюється лікування захворювань органів руху і опори, нервової системи, щитовидної залози, серцево-судинних і гінекологічних хвороб. Найбільшими запасами сульфідних вод Закарпаття володіє тільки Синякське родовище. Ці води використовуються місцевим санаторієм для ванн. Санаторно – курортні послуги – це не лише мінеральні води, повітря, але і лікувальні грязі. Відомо що це надзвичайно дієвий ресурс. Ресурсами грязелікування (пелоідотерапія) в регіоні володіє тільки Моршинське родовище в Львівській області. Його торф’яні грязі високо мінералізовані, містять багато органічних речовин, а також оцтову, масляну і мурашину кислоти. Їх геологічні запаси – 239 тис. м куб. Використовуються для грязелікування в невеликій кількості також неорганічні грязі в селищі Глибока і торф’яні в селах Костинці і Черешенька Чернівецької області, але їх запаси погано вивчені [1].

Не мало важливим ресурсом виступає клімат не тільки як фактор, який сприяє проведенню різних видів відпочинку на відкритому повітрі. Йому санітарно-епідеміологічні служби. Вони мають право заборонити експлуатацію діючих підприємств, цехів, водозаборів при відсутності споруд, які б забезпечували ефективне очищення газових викидів, стічних вод і чистоту поверхневих і підземних вод. Вказані служби забезпечені спеціалізованими лабораторіями, які проводять стаціонарні спостереження за чистотою навколишнього середовища. Об’єктами санітарних спостережень є водойми, які використовуються для господарсько-питних і культурно-побутових потреб населення. Санітарний стан водойм, які мають рибогосподарське значення, контролюють органи рибоохорони. Міністерство екології і природних ресурсів України вивчає хімічний склад поверхневих вод і його зміни під впливом діяльності людини. На основі отриманих матеріалів складаються огляди стану забруднення водних джерел по стаціонарних постах.

Література

1. Бейдик О. О. Рекреаційно-туристичні ресурси України / О. О. Бейдик. – К.: Київський університет, 2001. – 395 с.

2. Гайдук А. А. Оцінка туристичних ресурсів Закарпатської області та її практичне застосування. Соціально-економічні дослідження в перехідний період. Сталий розвиток та екологічна безпека (регіональна політика) : Щорічник наукових праць. Випуск 20 / НАН України / А. А. Гайдук. – Л. : Інститут регіональних досліджень, 2000. – 212 с.

3. Дмитрук О. Ю. Спортивно-оздоровчий туризм : навч. посб, 2-ге видання, перероблене та доповнене / О. Ю. Дмитрук, Ю. В. Щур. – К. : «Альтерпрес», 2008. – 280 с.
4. Мальська М.П. Основи туристичного бізнесу / М.П. Мальська. - К. : ЦНЛ, 2004.- 272с.

УДК 338.48(477)

В.В.ПАПП, В.В.ПОПОВИЧ
Мукачівський державний університет

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ РЕГІОНАЛЬНОЮ ІНФРАСТРУКТУРОЮ ТУРИЗМУ

Туристська інфраструктура (інфраструктура туризму) – це сукупність об'єктів соціально-культурного і побутового призначення, необхідних для роботи і розвитку туристичної діяльності [1]. Дане визначення недостатньо повне, і на наш погляд не відображає всю широту поняття. Термін «туристська інфраструктура» розглядається також як сукупність шляхів сполучення (дороги, під'їзні шляхи, аеродроми, вокзали, порти), а також інші об'єкти та комунікації (комунікаційні мережі і системи), системи зв'язку, установи сфери обслуговування (побутового, медичного, спортивного) та інші системи, об'єкти, підприємства, необхідні для забезпечення туризму.

Метою дослідження є аналіз особливостей управління туристичною інфраструктурою в регіоні.

Всій інфраструктурній системі туризму, як і окремих її елементів притаманна одна визначальна ознака - її сутність впливає з багатьох дефініцій інфраструктури. Це, мабуть, головна ознака, на основі якої ми можемо віднести той чи інший об'єкт в категорію інфраструктурного.

Однак в процесі функціонування і розвитку економіки туризму визначальну роль відіграють потреби і очікування споживача туристичних послуг, тобто мети туриста. Ці цілі в процесі споживання туристської послуги реалізуються інфраструктурою туризму. Кожен елемент інфраструктури володіє різними матеріальними і нематеріальними властивостями, які в сукупності формують туристську послугу [2]. Ці властивості можуть бути: притаманні об'єкту з моменту створення; виявлені (привнесені) в процесі функціонування.

Розвиток регіональної інфраструктури туризму - послідовний процес, пов'язаний з будівництвом і спорудженням інфраструктурних об'єктів, а також їх функціонуванням і розвитком, тому в класифікації використовується термін щабель з метою відображення послідовності еволюції, накопичення і використання інфраструктурного комплексу.

Туристська інфраструктура обслуговує процеси формування, розподілу і споживання туристичного продукту, і безпосередньо визначає його якісні, ціннісні, вартісні характеристики, іншими словами відповідність (або невідповідність) цільовим критеріям споживача. У туризмі, на відміну від інших сфер економіки, де інфраструктура виконує в основному допоміжну функцію, для інфраструктури характерна безпосередня участь у вищезгаданих процесах [3].

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>